

KRAJSKÝ ÚŘAD KRAJE VYSOČINA
Odbor územního plánování a stavebního řádu
Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava, Česká republika
tel: 564 602 198, e-mail: posta@kr-vysocina.cz

Číslo jednací: KUJI100833/2022
Sp. zn.: OUP 424/2022 Ši
Vyřizuje/telefon: Šindelková/564 602 197

Rozhodnutí

Městský úřad Havlíčkův Brod, stavební úřad (dále stavební úřad) jako příslušný správní orgán rozhodnutím ze dne 26. 8. 2022 č. j. MHB_ST/377/2021/Ve JID: 86071/2022/muhb dodatečně povolil podle ustanovení § 129 odst. 2 a 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále stavební zákon) a ustanovení § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů žadateli Petru Lecjaksovi, Kozí 204, 580 01 Havlíčkův Brod stavbu: „Oplocení, Havlíčkův Brod, U Školy“ (dále stavba oplocení), na pozemku parc. č. 3032/14 v katastrálním území Havlíčkův Brod (pokud jsou dále v textu uvedeny pozemky, jedná se vždy o katastrální území Havlíčkův Brod) a to v rozsahu a za podmínek tam uvedených.

Proti tomuto rozhodnutí se město Havlíčkův Brod, Havlíčkově náměstí 57, 580 01 Havlíčkův Brod, zastoupené Ing. Josefem Benešem, vedoucím odboru rozvoje města Městského úřadu Havlíčkův Brod odvolalo (dále odvolatel). Správní orgán I. stupně nevyhověl podanému odvolání, ostatní účastníky řízení s podaným odvoláním seznámil a následně věc postoupil nadřízenému orgánu k rozhodnutí.

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako věcně a místně příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále správní řád) a ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů uvedené dodatečné povolení přezkoumal a na základě tohoto přezkoumání odvolání města Havlíčkův Brod podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu

z a m í t á

a **rozhodnutí** Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu ze dne 26. 8. 2022 č. j. MHB_ST/377/2021/Ve JID: 86071/2022/muhb **potvrzuje**.

Účastníci řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu:
Petr Lecjaks, nar. 26. 2. 1968, Kozí 204, 580 01 Havlíčkův Brod
CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9 - Libeň
GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno

Odůvodnění

Odbor územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Kraje Vysočina (dále odvolací orgán) na základě podaného odvolání a předloženého spisového materiálu stavebním úřadem ve shora uvedené věci v první řadě zkoumal splnění správním řádem stanovených podmínek pro podání odvolání, zejména pak, zda odvolání bylo uplatněno oprávněným subjektem (účastníkem řízení) a zda bylo podáno v rámci zákonné lhůty. V této souvislosti musí odvolací orgán konstatovat, že vzhledem ke skutečnosti, že město Havlíčkův Brod je účastníkem vedeného řízení o dodatečném povolení stavby oplocení ve smyslu ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu, bylo odvolání podáno oprávněným účastníkem řízení ve smyslu ustanovení § 81 odst. 1 správního

řádu. Ve smyslu ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu je pak uvedené odvolání podáno v zákonem stanovené lhůtě, neboť napadené rozhodnutí bylo městu Havlíčkův Brod doručeno dne 26. 8. 2022, citované písemné odvolání bylo doručeno dne 2. 9. 2022, tedy včas. Odvolací orgán dále posoudil podané odvolání i v návaznosti na ustanovení § 82 odst. 1 a 2 správního řádu a zjistil, že uvedené odvolání je s tímto ustanovením v souladu, neboť má náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu a obsahuje údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy atd.

Odvolací orgán přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí a současně k němu přiložený veškerý spisový materiál, který vydání rozhodnutí předcházelo. Přezkoumání bylo provedeno, jak s ohledem na předložené listinné materiály, které byly podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, tak rovněž i s ohledem na námítky v odvolání uvedené. Ze spisového materiálu předloženého stavebním úřadem odvolacímu orgánu k řízení o dodatečném povolení stavby oplocení, vyplývají po jeho řádném prostudování následující související skutečnosti:

Opatřením ze dne 6. 1. 2021 zahájil stavební úřad řízení o odstranění stavby oplocení. Dne 3. 2. 2021 požádal Petr Lecjaks (dále stavebník), jako vlastník stavby, o dodatečné povolení stavby oplocení. Na základě vedeného řízení a posouzení všech shromážděných podkladů ukončil stavební úřad celý proces vydáním rozhodnutí, kterým žádosti o dodatečné povolení stavby oplocení vyhověl, a tedy stavbu oplocení dodatečně povolil a to v rozsahu a za podmínek tam uvedených. Uvedené rozhodnutí stavebního úřadu obsahovalo, mimo jiné, rovněž i poučení v souladu s ustanovením § 68 odst. 5 správního řádu, tedy, že je možné proti němu podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. Svého práva poté využil, jak již ostatně výše uvedeno, účastník řízení město Havlíčkův Brod a proti takto vydanému dodatečnému povolení stavby oplocení podal odvolání. Odvolatel s dodatečným povolením stavby nesouhlasí a trvá na odstranění nepovolené stavby oplocení. Dále uvádí: *„V průběhu celého řízení město Havlíčkův Brod jednoznačně deklaruje, že oplocení pozemku parc. č. 3032/14 k.ú. Havlíčkův Brod považuje za nepřijatelné a toto řádně zdůvodňuje. Město Havlíčkův Brod opakovaně v řízení uplatnilo své námítky, kterými hájí zájmy obyvatel města Havlíčkův Brod. Problematika byla diskutována v radě města a zastupitelstvu města, kde volení zástupci v těchto orgánech konstatovali, že prostor u bytových domů město považuje za veřejný a oplocení takovýchto veřejných prostranství města považuje za nepřijatelné. Zastupitelstvo města v tomto duchu i stanovilo regulativy územního plánu při jeho schvalování. Stavební úřad námítky města považuje za neopodstatněné, rozhodl se jim nevyhovět a v odůvodnění se ve své podstatě opírá o vlastní názor, nikoliv ustanovení stavebního zákona a předpisů souvisejících, zákona o obcích, správního řádu či územního plánu. Město Havlíčkův Brod dlouhodobě nesouhlasí s oplocením veřejného prostranství sídlištních prvků na jeho území. Své námítky zejména tedy zejména zdůvodňujeme nesouladem stavby oplocení v ploše bydlení v bytových domech se schválenou územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Stavební úřad se dle názoru města Havlíčkův Brod nezabýval či ve svém rozhodnutí a jeho odůvodnění neuvedl, jak posoudil soulad stavby s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Tyto cíle a úkoly územního plánování jsou uvedeny především v ustanovení § 18 a § 19 stavebního zákona. Úkolem je zejména stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb a veřejných prostranství. Tímto se zabýval Úřad územního plánování a ve svém závazném stanovisku č.j. MHB_ORM/323/2021/Ku-2 označil záměr za nepřijatelný. Stavební úřad nejenom, že k odbornému názoru nepřihlédl, ale v odůvodnění závěry závazného stanoviska Úřadu územního plánování rozporuje a to pouze na základě svých neodborných znalostí a osobních názorů úředně oprávněné osoby a to bez náležitého posouzení a odůvodnění, jestli je záměr v souladu územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Obdobně postupuje v i v případě zamítnutí námitek města. Oplocení pozemku parc. č. 3032/14 k.ú. Havlíčkův Brod se nachází v ploše BH - PLOCHA BYDLENÍ - BYDLENÍ V BYTOVÝCH DOMECH, kde jako*

nepřípustné je veškeré využití, které není v souladu s hlavním, přípustným, popřípadě podmíněně přípustným využitím. Oplocení pozemku není hlavním, přípustným, popřípadě podmíněně přípustným využitím a tedy JE NEPŘÍPUSTNÉ. Veřejný prostor zejména specifikuje zákon o obcích č. 128/2000 Sb. a to v § 34. Stavební úřad správně v odůvodnění uvádí jeho výtah, kde ale v následujících řádcích zcela výše uvedené ustanovení svým odůvodněním popírá, neboť uvádí „nejedná se o území, které by bylo možno bez řádného projednání s vlastníkem pozemku považovat za veřejný prostor“. Stavební úřad zcela pominul, že předmětný pozemek, jehož oplocením se zneprístupní, je dle názoru města veřejným a to zcela v dikci § 34 zákona o obcích č. 128/2000 Sb. Stavební úřad také zcela pominul zásadní námitku a sdělení města a to, že se domníváme, že oplocený prostor byl vymezen celkovou koncepcí sídliště jako veřejný prostor a to protože na pozemku je vybudováno dětské hřiště a pokud je nám známo, tak nedošlo k žádné změně v užívání. Tuto domněnku může pouze potvrdit, či vyvrátit stavební úřad, který má přístup do archivu a příslušných spisů. Město Havlíčkův Brod se ale domnívá, že stavebník nejenom, že oplotil veřejný prostor, ale i tento užívá v rozporu s jeho územním rozhodnutím, stavebním povolením a kolaudací (popř. jinými povolení vydanými v době realizaci stavby a v průběhu její životnosti). Závěrem město Havlíčkův Brod konstatuje, že stavební úřad byl již poučen, jak postupovat při posuzování souladu stavby s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Ve své podstatě v obdobném případě a to oplocení pozemku parc. č. 773/10 (ostatní plocha) v katastrálním území Havlíčkův Brod Krajský úřad Kraje Vysočina vydal své rozhodnutí KUJI 33595/2020 spisová značka OUP 67/2020 Ši, kde mimo jiné uvádí: „Úkolem je zejména stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb a veřejných prostranství. Z hlediska funkčního využití dle Územního plánu město Havlíčkův Brod se část pozemku parc. č. 773/10 v k.ú. Havlíčkův Brod nachází ve stabilizované ploše BH - plocha bydlení v bytových domech. V podmínkách prostorového uspořádání je pro tuto plochu stanoveno, že přípustné jsou pouze takové stavby, které respektují současnou prostorovou kompozici sídla (měřítko, kontext okolní zástavby v dané lokalitě). Odvolací orgán je nucen konstatovat, že nesouhlasí v plné šíři se správnými úvahami stavebního úřadu týkajícími se souladu stavby oplocení s cíli a úkoly územního plánování a územním plánem, neboť při jejich posuzování dospěl odvolací orgán k závěru, že oplocení význačné části pozemku by bylo nevhodným zásahem do stávající struktury prostorového uspořádání sídlištní bytové zástavby a narušením stávajícího charakteru území definovaného jako plocha BH - bydlení v bytových domech a nevhodným zásahem do uceleného souboru bytových domů, neboť navrhované oplocení nesplňuje architektonické a estetické požadavky na prostorové uspořádání území.“ Město Havlíčkův Brod oplocení pozemku parc. č. 3032/14 k.ú. Havlíčkův Brod považuje za nevhodný zásah do stávající struktury prostorového uspořádání sídlištní bytové zástavby a narušením stávajícího charakteru území definovaného jako plocha BH - bydlení v bytových domech a nevhodným zásahem do uceleného souboru, neboť navrhované oplocení nesplňuje architektonické a estetické požadavky na prostorové uspořádání území. Z výše uvedených důvodů se proti dodatečnému povolení stavby oplocení odvoláváme.“ V souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu stavební úřad poskytl ostatním účastníkům řízení lhůtu pro vyjádření se k podanému odvolání. Této možnosti využil stavebník. Následně stavební úřad napadené rozhodnutí postoupil, včetně příslušného spisového materiálu, ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu, jako místně a funkčně příslušnému odvolacímu orgánu. Uvedený spisový materiál, včetně písemného stanoviska stavebního úřadu, byl odvolacímu orgánu doručen dne 26. 10. 2022.

Odvolací orgán odvoláním napadené rozhodnutí a současně k němu přiložený spisový materiál, který vydání rozhodnutí předcházelo, přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Souladem rozhodnutí s právními předpisy se přitom rozumí i soulad se základními zásadami činnosti správních orgánů zakotvenými ve správním řádu. Věcnou správnost napadeného rozhodnutí odvolací orgán přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tedy i orgánu

odvolacího, dbát ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad odvoláním napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Při přezkoumávání správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, je dále odvolací orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tj., nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost.

Odvolací orgán musí na základě všech výše uvedených skutečností po provedeném přezkoumání kompletního předloženého spisového materiálu konstatovat, že jím nebyl shledán důvod pro zásah do stability odvoláním napadeného rozhodnutí, neshledal takové vady řízení, o nichž by se mohlo mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad odvoláním napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, stavební úřad záměr posoudil z hledisek uvedených v ustanovení § 90 a § 111 stavebního zákona a posoudil, zda by záměrem mohly být ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem nebo zvláštními právními předpisy. Své správní úvahy pak stavební úřad popsal v odůvodnění rozhodnutí. Odvolací orgán neshledal v těchto správních úvahách pochybení. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí tvoří s rozhodnutím odvolacího orgánu jeden celek, odvolací orgán pouze upřesňuje a doplňuje odůvodnění stavebního úřadu týkající posouzení souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování ve smyslu ustanovení § 90 odst. 2 stavebního zákona.

Ustanovení § 90 odst. 2 stavebního zákona nestanoví povinnost stavebnímu úřadu posoudit, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s politikou územního rozvoje. Podklady pro posuzování záměru byly tedy Zásady územního rozvoje Kraje Vysočina ve znění Aktualizace č. 1 - 8 účinné od 20. 10. 2021 (dále ZÚR KrV), Územní plán Havlíčkův Brod, který nabyt účinnosti dne 23. 10. 2014 v úplném znění po změně č. 10 s nabytím účinnosti poslední změny 10. 10. 2022 (dále ÚP).

Posouzení přípustnosti záměru z hlediska souladu se ZÚR KrV: Platný územní plán Havlíčkův Brod je v souladu s vydanými ZÚR KrV, proto byl záměr posuzován z hlediska souladu s územním plánem. Záměr je v souladu s prioritami územního plánování Kraje Vysočina stanovenými v ZÚR KrV. Území obce se nachází v rozvojové oblasti republikového významu OB11 Jihlava. ZÚR KrV stanovují pro tuto rozvojovou oblast zásady pro usměrňování územního rozvoje a rozhodování o změnách v území. Tyto zásady se nevztahují k posuzovanému záměru. Konkrétní veřejně prospěšné stavby, které jsou v ZÚR KrV vymezeny na území města Havlíčkův Brod se nedotýkají území, ve kterém se záměr nachází.

Soulad záměru s územním plánem: Odvolací orgán se ztotožňuje s posouzením stavebního řádu uvedeného v odůvodnění napadeného rozhodnutí a konstatuje, že stavební úřad uvedl důvody, o které se ve svém rozhodnutí opíral a rovněž předložil úvahy, kterými se řídil při hodnocení záměru a při výkladu ÚP. Na základě výše uvedeného dospěl odvolací orgán k závěru, že záměr je z hlediska souladu s územním plánem podmíněně přípustný, neboť stavba oplocení při uliční části pozemku parc. č. 3032/14 nesnižuje kvalitu prostředí, je slučitelná s funkcí bydlení, neboť nevytváří žádné imise, jako hluk, zápach, stínění apod. Požadavek, že stavba má sloužit zejména obyvatelům v této ploše není vzhledem k druhu stavby relevantní. Vzhledem k druhu stavby – oplocení, není dle názoru odvolacího orgánu stavba v rozporu s požadavky uvedenými v podmíněně přípustném využití.

Posouzení přípustnosti záměru z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování: Přestože cíle a úkoly územního plánování jsou, jakožto obecné principy územního plánování, upřesňovány jednotlivými nástroji územního plánování v závislosti na měřítku jejich zpracování, zákonodárce dle ustanovení § 90 odst. 2 stavebního zákona dává stavebnímu úřadu povinnost posoudit soulad záměru s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Tedy i z obecných hledisek definovaných základní normou veřejného stavebního práva, tj. stavebním zákonem. Stavební úřad ve svém rozhodnutí nehodnotil soulad záměru s cíli a úkoly územního plánování. Proto odvolací orgán doplňuje toto hodnocení a zaměřil se na ustanovení § 19 odst. 1 písm. d) a e)

stavebního zákona, tj. zda záměr vyhovuje urbanistickým, architektonickým a estetickým požadavkům na využívání a prostorové uspořádání území s ohledem na podmínky v území a na jeho charakter. Odvolací orgán na základě současného charakteru území uvádí: Pozemek, na kterém se záměr realizuje, se nachází na severovýchodním okraji města Havlíčkův Brod. A to v zastavěném, stabilizovaném území. Jedná se o plochu bývalého hřiště u bytových domů. Z podkladů předložených stavebním úřadem, z veřejně dostupných mapových podkladů (www.mapy.cz - letecké mapy od roku 2012, panorama a www.google.com/maps) vyplývá, že se na pozemku parc. č. 3032/14 souběžně s komunikací nacházelo oplocení navazující na oplocení sousedního areálu, v současné době je z tohoto oplocení zachována pouze část sloupků. Není však možné postavit najisto, že by byl pozemek od roku 2012 užíván jako dětské hřiště, nebo že by byl využíván jako veřejné prostranství pro místní obyvatele stávajících bytových domů. Předmětem dodatečného povolení není oplocení celého pozemku, pouze jeho uliční části. Oplocení, tak nevytváří překážku a svou funkcí neovlivňuje řešené území. Vzhledem k tomu, že se jedná o oplocení části pozemku, navazující na stávající drátěné oplocení sousedního areálu, z části umístěné v zeleni, při místní komunikaci, mezi bytovými domy a sousedním oploceným areálem, na protilehlé straně komunikace se nachází řadové garáže, nelze tedy jednoznačně vysledovat architektonické či urbanistické uspořádání daného území, nevymyká se navržené oplocení svým tvarem či materiálovým provedením architektonickým či estetickým požadavkům území, nedochází též k narušení urbanistických požadavků daného území či nevhodnému narušení stávajícího charakteru území, je respektována současná prostorová kompozice sídla. Oplocení je v měřítku a kontextu okolní zástavby (navazujícího oplocení) v lokalitě. Odvolací orgán nepovažuje oplocení ani za nevhodný zásah do stávající struktury prostorového uspořádání sídlištní bytové zástavby. Dle odvolacího orgánu záměr vyhovuje urbanistickým, architektonickým a estetickým požadavkům na využívání a prostorové uspořádání území s ohledem na podmínky v území a na jeho charakter dle ustanovení § 19 odst. 1 písm. d) a e).

K vlastnímu odvolání, kromě již výše uvedeného odvolací orgán uvádí, že odvolatel setrval na svých, již v řízení vznesených argumentech. Stavební úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval souladem s územním plánem Havlíčkův Brod, posoudil prostorové uspořádání dané plochy, dospěl též k závěru, že je respektována současná kompozice sídla. Městský úřad Havlíčkův Brod, odbor rozvoje města, úsek územního plánování a GIS (dále ÚÚP) vyhotovil pod č.j. MHB_ORM/323/2021/Ku-2 dne 28. 4. 2021 písemnost nazvanou závazné stanovisko (dále vyjádření). Vzhledem k tomu, že ve smyslu ustanovení § 96b stavebního zákona není ÚÚP příslušný k vydání závazného stanoviska, nejedná se o závazný podklad pro rozhodování stavebního úřadu, ale o vyjádření, jde tedy o podklad pro rozhodnutí, jehož obsah není pro stavební úřad závazný. Vzhledem k tomu, že se nejedná o závazné stanovisko, nelze ho ve smyslu ustanovení § 149 správního řádu přezkoumat nadřízeným správním orgánem. ÚÚP ve svém vyjádření pouze konstatuje, že záměr je v nesouladu s hlavním využitím plochy, podmíněně přípustným využitím se vůbec nezabývá. Dle odvolatele oplocení pozemku není hlavním, přípustným, popřípadě podmíněně přípustným využitím a tedy je nepřipustné, ovšem bez jakéhokoli argumentu, proč oplocení nepovažuje za podmíněně přípustné. Správní úvahy týkající se posouzení, zda záměr vyhovuje urbanistickým, architektonickým a estetickým požadavkům na využívání a prostorové uspořádání území s ohledem na podmínky v území a na jeho charakter ÚÚP pouze stroze odůvodnil: „*Jedná se o plochu bývalého hřiště u bytových domů. Toto území je charakteristické zástavbou bytových domů. Výše popsany záměr vytváří překážku a svou funkcí negativně ovlivňuje řešené území, které je užívané místními obyvateli stávajících bytových domů.*“ Odvolací orgán tedy musí konstatovat, že ani ÚÚP ve svém vyjádření nijak blíže neodůvodnil, nesoulad s urbanistickými, architektonickými a estetickými požadavky na využívání a prostorové uspořádání území s ohledem na podmínky v území a na jeho charakter, ani se nijak nevypořádal se skutečností, že nedochází k oplocení celého pozemku, pouze jeho části. Odvolací orgán se tedy nemůže k této námitce vyjádřit blíže, než je v tomto rozhodnutí uvedeno.

K odvolací námitce, že dojde k oplocení veřejného prostranství, odvolací orgán sděluje, že požadavky na veřejná prostranství lze v obecné rovině dovodit z definice veřejných prostranství

v ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Z ní vyplývá, že musí jít o existující otevřené prostranství (nikoliv dávno vyšlé z užívání, legálně uzavřené či zastavěné budovou apod.). Veřejné prostranství vzniká splněním zákonných znaků a jakýkoliv správní akt či obecní předpis pak již pouze deklaruje existující právní stav. Prvním znakem veřejného prostranství je existence určitého prostoru (pozemku či jeho části), který je přístupný každému bez omezení. O veřejné prostranství se tak nejedná v případě, kdy jeho obecnému užívání brání faktická překážka, zejména zeď, plot, zátaras či cedule zákazu vstupu, z níž lze dovodit vůli vlastníka, že daný prostor není přístupný každému bez dalšího. Druhým znakem veřejného prostranství, který lze dovodit z demonstrativního výčtu typů prostor, které jsou veřejným prostranstvím, je existence určitého veřejně prospěšného účelu, k němuž veřejné prostranství slouží. Pokud určitý prostor takový účel plnit nebude, nepůjde o veřejné prostranství [usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. 28 Cdo 1498/2014 (dostupné na www.nsoud.cz), rovněž Černín, K: Veřejná prostranství, terra incognita. Právník, 2016, č. 10, Huneš, K. – Randusová, E. – Mácha, A.]. Definiční znaky uvedené v ustanovení § 34 obecního zřízení však mohou být postačující pouze pro deklaraci veřejného prostranství na pozemku ve vlastnictví subjektu veřejného práva. Veřejnoprávní korporace vlastní svůj majetek v první řadě proto, aby sytily veřejné potřeby a naplňovaly obecné blaho, z čehož lze dovodit i určitá omezení ve volné dispozici s tímto majetkem. Ovšem v případě těch veřejných prostranství, jež se nacházejí ve vlastnictví osob soukromého práva, je nutno pátrat po dalších znacích, které by pomohly vymezit ústavně konformní podmínky pro vznik a trvání takovýchto veřejných prostranství. Ke vzniku veřejného prostranství se vyžaduje souhlas jeho vlastníka. V pochybnostech o existenci konkludentního souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka pozemku (podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 2378/2016, ze dne 26. 6. 2019). Otázkou souhlasu vlastníka pozemku se dříve zčásti zabýval Ústavní soud v nálezu ze dne 22. 3. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 21/02 (dostupný na <http://nalus.usoud.cz>), v němž přezkoumával ústavní konformitu ustanovení § 34 obecního zřízení. Mj. zde uvedl, že veřejná prostranství vznikala zpravidla obyčejným způsobem, kdy soukromí vlastníci svým postojem dávali najevo souhlas s tímto obecným užíváním, tedy že daný prostor jimi vlastněný za veřejné prostranství považují. Podmínku souhlasu pak explicitně v minulosti dovodila judikatura ve vztahu k institutu veřejně přístupných účelových komunikací [např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 32/2012-42, rozsudek ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 As 20/2003-64 (oba dostupné na www.nssoud.cz), rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 11. 2000, sp. zn. 22 Cdo 1868/2000 (uveřejněný v časopise Právní rozhledy, 2001, č. 2), rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 10. 2003, sp. zn. 22 Cdo 2191/2002 (uveřejněný pod č. C 2129 a 2189 v Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu), a nález Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06], které jsou podle judikatury podmnožinou veřejných prostranství (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2010, č. j. 2 As 49/2010-46). Na uvedeném nic nemění ani text legální definice veřejného prostranství, podle níž nehraje pro existenci veřejného prostranství vliv vlastnické právo k prostoru. Tuto část legální definice je možné vykládat pouze tak, že veřejné prostranství může vzniknout i na pozemku soukromé osoby, nelze z této části však jakkoliv dovodit, že by souhlas vlastníka nebyl vyžadován (srovnej např. Huneš, K. – Randusová, E. – Mácha, A. Veřejné prostranství a jeho platný vznik. Právní rozhledy, 2017, č. 10). Souhlas vlastníka s užíváním pozemku či jeho části musí být dán ve vztahu k veřejnosti, tedy neomezenému okruhu osob. Nález Ústavního soudu Pl. ÚS. 5/07-1: byl učiněn závěr, dle něhož „za veřejné prostranství lze tedy považovat každý prostor, který je přístupný všem bez omezení, slouží obecnému užívání a je jako veřejné prostranství určen v obecně závazné vyhlášce obce“, přičemž uvedl, že slova obsažená v ustanovení § 34 obecního zřízení „a další prostory přístupné bez omezení“ je nutné vykládat tak, že nejde o jakékoliv prostory, tj. „jiné prostory“, ale že jde o prostranství mající obdobný charakter jako „náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň“. Tato místa by měla být konkretizována a vymezena v územním plánu. Ústavní soud ve své rozhodovací praxi opakovaně vyjádřil názor, dle něhož lokalizace veřejných prostranství musí být "konkrétní" a nesmí vyvolávat interpretační pochybnosti, a to z důvodu, aby

nebyla narušena právní jistota občanů (ÚS 14/95 - Sbírka rozhodnutí, svazek 4, nález č. 68, vyhlášen pod č. 280/1995 Sb.).

Dle ustanovení § 52 správního řádu jsou účastníci řízení označit důkazy na podporu svých tvrzení. Odvolací orgán uvádí, že odvolatel nedoložil, že by o pozemek parc. č. 3032/14 jako o veřejné prostranství pečoval a udržoval jej, že by byl uveden v obecně závazné vyhlášce obce jako veřejné prostranství. Ani z územního plánu není možné jednoznačně určit, že se na pozemku parc. č. 3032/14 nachází veřejné prostranství. Ve světle výše uvedeného tedy není postaveno najisto, že se na pozemku parc. č. 3032/14 nachází veřejné prostranství. Odvolatel v odvolání neuvedl žádné důkazy (pouze uvedl, že prostor u bytových domů považuje za veřejný), na základě kterých by mohl odvolací orgán jednoznačně posoudit, že se jedná o veřejné prostranství. Odvolací orgán tedy nemůže podanou odvolací námitku podrobit bližšímu hodnocení.

K odvolací námitce týkající se užívání „veřejného prostoru“, odvolací orgán uvádí, že předmětem vedeného řízení je možnost dodatečného povolení oplocení, umístěného souběžně s komunikací (nikoliv celého pozemku stavebníka). Předmětem řízení není způsob užívání pozemku parc. č. 3032/14, zapsaného ve veřejném rejstříku katastru nemovitostí jako ostatní plocha, způsob využití jiná plocha. Odvolací orgán v této věci poznamenává, že ustanovení § 129 stavebního zákona se týká staveb, terénních úprav a zařízení. I v případě, že by došlo k nepovolené změně využití území, bez provedení stavby či terénních úprav, není zákonem (ustanovením § 129 stavebního zákona) dána stavebnímu úřadu pravomoc k řešení.

K odvolací námitce, že stavební úřad byl již poučen, jak postupovat při posuzování souladu stavby s územně plánovací dokumentací, kde odvolatel cituje část odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 2. 4. 2020, odvolací orgán uvádí, že se jedná o rozhodnutí v jiné věci. Správní orgány posuzují každý případ individuálně. V odvolatelem citovaném případě se sice též jednalo o oplocení u bytového domu, ovšem v jiné části města, umístění staveb bytových domů i oplocení nebylo shodné s řešeným případem, oplocení nenavazovalo na stávající oplocení sousedního areálu, prostorová kompozice, sídlištní zástavba i kontext okolní zástavby se v obou případech liší, tyto případy nelze posuzovat shodně, neboť každý vychází ze zcela jiných předpokladů.

V souladu s ustanovením § 69 odst. 2 správního řádu je v písemném vyhotovení rozhodnutí nutno uvést všechny účastníky řízení. Odvolací orgán v tomto smyslu uvádí, že okruh účastníků odvolacího řízení je: Petr Lecjaks, město Havlíčkův Brod, CETIN a.s., GasNet Služby, s.r.o., vlastníci pozemků parc. č. 3067/13, 3032/13, 3032/15 k.ú. Havlíčkův Brod.

V kontextu výše uvedeného nezbývá než uzavřít, že nebyl shledán důvod pro zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu rozhodl o odvolání tak, že ho zamítl a napadené rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu ze dne 26. 8. 2022 č.j. MHB_ST/377/2021/Ve JID: 86071/2022/muhb potvrdil. Rozhodnuto proto bylo tak, jak je shora ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu.

V Jihlavě dne: 28. 11. 2022

Ing. Jana Šindelková
úředník odboru územního plánování a stavebního řádu

Toto oznámení musí být vyvěšeno nejméně 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Kraje Vysočina a Městského úřadu Havlíčkův Brod podle ustanovení § 25 odst. 3 správního řádu. Současně uvedené úřady potvrzují, že tato písemnost byla zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup, podle věty druhé ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu.

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Krajského úřadu Kraje Vysočina.

Vyvěšeno dne.....

Sejmuto dne.....

Razítko a podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí.

Žádáme o vrácení potvrzení o vyvěšení Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu.

Rozdělovník:

Rozhodnutí obdrží účastníci řízení:

doporučeně do vlastních rukou (na dodejku):

Petr Lecjaks, Kozí 204, 580 01 Havlíčkův Brod

Město Havlíčkův Brod, Havlíčkovovo nám. 57, 580 61 Havlíčkův Brod

CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9 - Libeň

GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno

Účastníci řízení dle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) a § 109 písm. e) stavebního zákona (doručuje se veřejnou vyhláškou podle ustanovení § 112 odst. 1 stavebního zákona a § 144 odst. 6 správního řádu) – sousední pozemky:

Vlastníci sousedních pozemků a staveb parc.č. 3067/13, 3032/13, 3032/15 k.ú. Havlíčkův Brod

K vyvěšení ve smyslu ustanovení § 25 správního řádu (příslušnému úřadu se žádostí vyvěšení):

Městský úřad Havlíčkův Brod, Havlíčkovovo nám. 57, 580 61 Havlíčkův Brod

Krajský úřad Kraje Vysočina, Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava

Na vědomí rozhodnutí obdrží:

Městský úřad Havlíčkův Brod, stavební úřad, Havlíčkovovo nám. 57, 580 61 Havlíčkův Brod *s tím, že správní spis bude stavebnímu úřadu vrácen zpět po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí*